

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/90****z dnia 26 stycznia 2016 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Ukrainy w wyniku częściowego przeglądu okresowego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej<sup>(1)</sup> („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

**1. PROCEDURA****1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Obecnie obowiązujące środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Ukrainy wprowadzono pierwotnie rozporządzeniem Rady (WE) nr 1796/1999<sup>(2)</sup> („rozporządzenie pierwotne”) i rozszerzono ostatecznie rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 102/2012<sup>(3)</sup> („obowiązujące środki”).
- (2) Obowiązujące środki mają formę stawki celnej *ad valorem* w wysokości 51,8 %.

**1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu**

- (3) Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten został złożony przez przedsiębiorstwo PJSC „PA” Stalkanat-Silur („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Ukrainy.
- (4) Zakres wniosku ograniczony był do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (5) Wnioskodawca dostarczył w swym wniosku dowodów *prima facie* na to, że zmiany w jego obecnej strukturze wynikające z połączenia m.in. dwóch niepowiązanych ukraińskich producentów eksportujących (z których tylko jeden był uprzednio objęty dochodzeniem) mają charakter trwały.
- (6) Ponadto wnioskodawca wskazał, że jeżeli zastosowano by jako podstawę ceny krajowe wnioskodawcy lub jego konstruowaną wartość normalną (koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk) zamiast wykorzystanej wcześniej wartości normalnej z państwa analogicznego, margines dumpingu wnioskodawcy byłby znacznie niższy od obecnego poziomu środków.
- (7) W związku z powyższym wnioskodawca uważa, że dalsze stosowanie środków na obecnym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia wcześniej ustalonych skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 1796/1999 z dnia 12 sierpnia 1999 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Południowej Afryki i Ukrainy oraz kończące postępowanie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 217 z 17.8.1999, s. 1).

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 36 z 9.2.2012, s. 1).

### 1.3. Wszczęcie przeglądu

- (8) Po poinformowaniu państw członkowskich Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, i ogłosiła, w drodze publikacji zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* <sup>(1)</sup> w dniu 18 listopada 2014 r., wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.

### 1.4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (9) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak produkt objęty dochodzeniem pierwotnym i ostatnim dochodzeniem, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków, tj. stalowe liny i kable, w tym liny zamknięte, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, z maksymalnym wymiarem przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, pochodzące z Ukrainy („produkt podobny” lub „SWR”), obecnie objęte kodem (kodami) CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98.
- (10) Produkt wytwarzany i sprzedawany na Ukrainie oraz w państwach trzecich, a także produkt wywożony do Unii mają takie same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz zastosowanie końcowe, dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

### 1.5. Zainteresowane strony

- (11) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawcę, znane stowarzyszenie przemysłu unijnego i władze ukraińskie o wszczęciu przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (12) Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne do stwierdzenia dumpingu. Na terenie przedsiębiorstwa wnioskodawcy w Odessie na Ukrainie przeprowadzono wizytę weryfikacyjną.

### 1.6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (13) Dochodzenie przeglądowne objęło okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 września 2014 r.

## 2. WYNIKI DOCHODZENIA

### 2.1. Dumping

#### 2.1.1. Wartość normalna

- (14) Całkowita wielkość sprzedaży eksportowej do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym ograniczała się do dwóch transakcji sprzedaży i, jak wyjaśniono w motywie 26, transakcji tych nie uznano za reprezentatywne. Jak wskazano również w motywie 26, cenę eksportową ustalono zatem na podstawie sprzedaży eksportowej do państw trzecich dokonanej przez wnioskodawcę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Do oceny reprezentatywności sprzedaży krajowej dla ustalenia wartości normalnej do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wykorzystano wielkość sprzedaży na rynkach państw trzecich.
- (15) W celu ustalenia wartości normalnej zbadano najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego dokonanej przez wnioskodawcę na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością jego wywozu do państw trzecich. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że sprzedaż krajowa jest reprezentatywna, gdyż całkowita wielkość tej sprzedaży wynosiła co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej na rynkach państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

<sup>(1)</sup> Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Ukrainy (Dz.U. C 410 z 18.11.2014, s. 15).

- (16) W odniesieniu do każdego rodzaju produktu sprzedawanego przez wnioskodawców na rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do państw trzecich ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu została uznana za wystarczająco reprezentatywną, gdy całkowita wielkość sprzedaży tego rodzaju produktu klientom niezależnym na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym była równa co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju produktu wywożonego do państw trzecich w tym samym okresie.
- (17) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu może być rozpatrywana jako sprzedaż dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono odsetek sprzedaży krajowej z zyskiem każdego rodzaju produktu wywożonego do odnośnych państw trzecich, dokonanej na rzecz niezależnych klientów w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (18) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym dokonano powyżej kosztów, a średnia ważona cena sprzedaży danego rodzaju była równa jednostkowemu kosztowi produkcji lub od niego wyższa, wartość normalną dla każdego rodzaju produktu obliczono jako średnią ważoną rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży rozpatrywanego rodzaju produktu, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem.
- (19) W przypadku gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży lub gdy średnia ważona cena danego rodzaju była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cena wyłącznie krajowej sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (20) W przypadku gdy ceny krajowe określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez wnioskodawcę nie mogły stanowić podstawy do ustalenia wartości normalnej, wartość normalna została skonstruowana na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (21) W celu skonstruowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwoty zysku zostały ustalone, zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym przez wnioskodawcę.
- (22) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wnioskodawca wyraził opinię, że przy określaniu wartości normalnej nie powinno się uwzględniać jego sprzedaży krajowej na rzecz przedsiębiorstw państwowych. Wnioskodawca twierdził, że ceny naliczane przedsiębiorstwom państwowym są z reguły wyższe od cen stosowanych wobec innych klientów na rynku krajowym ze względu na wyższe ryzyko braku zapłaty lub znacznie opóźnionych płatności, które to ryzyko zostało również odzwierciedlone w wewnętrznej polityce cenowej przedsiębiorstwa. Argumentował on przy tym, że wyższe ceny nie wynikały zatem z właściwości produktu objętego postępowaniem. Po drugie, wnioskodawca twierdził, że tam, gdzie wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, należało uwzględnić wyłącznie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne poniesione przy sprzedaży krajowej na rzecz niezależnych dystrybutorów w celu zapewnienia porównywalności ze sprzedażą eksportową, dokonywaną wyłącznie na rzecz tego samego rodzaju klientów.
- (23) Odnośnie do wniosku o nieuwzględnianie sprzedaży krajowej na rzecz przedsiębiorstw państwowych przy określaniu wartości normalnej – dowody zebrane w trakcie dochodzenia potwierdzają, że średnie ceny sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw państwowych, według rodzaju produktu, były stale wyższe od cen stosowanych wobec innego rodzaju klientów na rynku krajowym. Ta stała różnica cen wynikała z połączenia wielu specyficznych czynników dotyczących wyłącznie tego rodzaju klientów na rynku krajowym: (i) uznanie przez wnioskodawcę sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw państwowych jako wiążącej się z wysokim ryzykiem braku zapłaty lub znacznie opóźnionych płatności; (ii) fakt, że podejście to jest faktycznie stosowane w postaci znacznie dłuższych okresów kredytowania przyznawanych przedsiębiorstwom państwowym (a także możliwości kolejnego przedłużenia terminu zapłaty zgodnie z umową); (iii) dowody w postaci historii opóźnionych płatności; (iv) fakt, iż ukraińskie prawo zwalnia przedsiębiorstwa państwowe z obowiązku zaspokojenia roszczeń wierzycieli w przypadku upadłości; (v) fakt, że sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw państwowych odbywa się w drodze złożonych procedur przetargowych, przy czym postanowienia umowy nie podlegają negocjacji i stosuje się ustaloną z góry standardową umowę, a także (vi) prawo zabrania przedsiębiorstwom państwowym płacenia zaliczek na zakup towarów. W związku z powyższym, na podstawie tych szczególnych okoliczności, argumentacja wnioskodawcy została uwzględniona.

- (24) Odnosnie do wniosku o uwzględnienie przy ustalaniu wartości normalnej wyłącznie kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przy sprzedaży na rzecz niezależnych dystrybutorów – zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego kwoty powyższych kosztów powinny opierać się na rzeczywistych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez wnioskodawcę w zwykłym obrocie handlowym. Zgodnie z tym przepisem uwzględniono dane wnioskodawcy dotyczące wszystkich rodzajów sprzedaży (z wyłączeniem sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw państwowych) na rynku krajowym. Ponieważ ceny sprzedaży na rzecz użytkowników końcowych na rynku krajowym zostały dostosowane zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono w motywach 30 i 31 poniżej, zostały one ustalone na poziomie porównywalnym do poziomu sprzedaży krajowej na rzecz niezależnych dystrybutorów. Wniosek ten został zatem odrzucony.
- (25) Wnioskodawca podnosił także, że przy konstruowaniu wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego należało uwzględnić odpowiednią marżę zysku w wysokości 5 %. Powołał się on przy tym na poprzednie dochodzenie w sprawie SWR, w którym za odpowiednią uznano właśnie taką marżę zysku. Wnioskodawca twierdził ponadto, że w każdym razie ustalony poziom zysku nie powinien przekraczać poziomu osiąganego przy sprzedaży na rzecz niezależnych dystrybutorów, ponieważ ten ostatni jest porównywalny do poziomu w przypadku sprzedaży eksportowej. Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego kwoty kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych i administracyjnych, jak również poziom zysku powinny opierać się na rzeczywistych danych wnioskodawcy dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym. Ponieważ dane te były dostępne, zostały one uwzględnione zgodnie z tym przepisem. W związku z tym argument ten został odrzucony.

#### 2.1.2. Cena eksportowa

- (26) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przeprowadzono jedynie dwie transakcje sprzedaży do Unii. Nie uznano ich za reprezentatywne ze względu na ich nieznaczną wysokość, a także ze względu na fakt, że dotyczyły one sprzedaży produktu o szczególnej specyfikacji tylko jednemu klientowi. Z tego względu cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym cena eksportowa może zostać skonstruowana na innej uzasadnionej podstawie. W tym przypadku jako podstawę obliczenia ceny eksportowej wykorzystano wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonaną przez wnioskodawcę na rynkach państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Sprzedaż na rynkach państw trzecich była bowiem znaczna i dotyczyła dużej liczby klientów, a w dochodzeniu nie stwierdzono na rynkach państw trzecich nieprawidłowości cenowych ani innych czynników, które mogłyby sugerować, że sprzedaży dokonywanej przez wnioskodawcę na tych rynkach nie można wykorzystać do celów ustalenia ceny eksportowej.

#### 2.1.3. Porównanie

- (27) Średnią wartość normalną porównano ze średnią ceną eksportową na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnicę w kosztach transportu i kredytu, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (28) Wnioskodawca zwrócił się również o dostosowanie wartości normalnej w celu uwzględnienia różnicy w poziomie handlu, wskazując przy tym na fakt, że sprzedaży dokonywanej przez niego na rynku krajowym na rzecz detalistów i użytkowników końcowych za pośrednictwem regionalnych centrów sprzedaży nie można porównywać ze sprzedażą niezależnym dystrybutorom. Wnioskodawca twierdził także, że całość sprzedaży eksportowej została dokonana na rzecz niezależnych dystrybutorów, zatem można ją porównywać wyłącznie ze sprzedażą krajową na rzecz takich dystrybutorów. Wnioskodawca uznał, że podstawą obliczenia dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego powinna być różnica między średnimi ważonymi cenami sprzedaży na dwóch wspomnianych poziomach handlu na rynku krajowym.
- (29) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wnioskodawca podtrzymał swój wniosek o dostosowanie z tytułu różnic w poziomie handlu. Ponadto podniósł on, że wysokość dostosowania poziomu handlu należało określić w ujęciu kwartalnym w celu wyeliminowania wpływu dewaluacji waluty ukraińskiej wobec walut zagranicznych, wpływającej na ceny surowców i wysoką inflację w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (30) Dochodzenie wykazało, że sprzedaż na rzecz sprzedawców detalicznych (za pośrednictwem regionalnych centrów sprzedaży) miała istotnie miejsce na innym poziomie handlu niż sprzedaż eksportowa oraz że różnica ta została odzwierciedlona w cenach sprzedaży. Krajowe ceny sprzedaży na rzecz użytkowników końcowych za pośrednictwem regionalnych centrów sprzedaży były stale wyższe, a sprzedawane ilości – niezmiennie mniejsze niż w przypadku sprzedaży na rzecz niezależnych dystrybutorów. Co więcej, użytkownicy końcowi korzystali z dodatkowych usług oferowanych przez regionalne centra sprzedaży. W związku z tym zdecydowano o dokonaniu dostosowania z tytułu różnic w poziomie handlu w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

- (31) Wnioskodawca oparł obliczenia żadanego dostosowania na ogólnej średniej różnicy cen między dwoma poziomami obrotu handlowego ważonej na podstawie wielkości sprzedaży na rzecz niezależnych dystrybutorów. Ilości sprzedawane niezależnym dystrybutorom nie powinny jednak wpływać na poziom dostosowania. W związku z tym Komisja obliczyła poziom dostosowania w oparciu o średnią ważoną różnicę cen za tonę i za każdy rodzaj produktu, stosowaną wyłącznie do wielkości sprzedaży na rzecz użytkowników końcowych.
- (32) Poziom dostosowania nie został też obliczony w ujęciu kwartalnym, jak sugerował wnioskodawca, gdyż ustalono, że nie wyeliminowałoby to wpływu zakłóceń, o których mowa w motywie 29.

#### 2.1.4. Margines dumpingu

- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną według rodzaju produktu porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odnośnego rodzaju produktu podobnego na rynkach państw trzecich. Porównanie wykazało istnienie dumpingu.
- (34) Margines dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy, wyrażony jako odsetek ceny netto na granicy Unii, wyniósł 10,5 %.

#### 2.2. Trwały charakter zmiany okoliczności

- (35) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można racjonalnie stwierdzić, że zmiana okoliczności w odniesieniu do dumpingu ma trwały charakter.
- (36) Obowiązującą obecnie stawkę cła antydumpingowego ustalono w trakcie pierwotnego dochodzenia. W trakcie okresu objętego pierwotnym dochodzeniem Ukrainę uznano za państwo o gospodarce przejściowej, zatem wartość normalną ustalono na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Wartość tę określono zatem na podstawie cen stosowanych na rynku państwa analogicznego będącego państwem o gospodarce rynkowej, tj. Polski.
- (37) W 2005 r. ukraińska gospodarka uzyskała status gospodarki rynkowej, zatem art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego nie ma już do tego państwa zastosowania. Co za tym idzie, margines dumpingu mający zastosowanie do wnioskodawcy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oparto na jego własnych zweryfikowanych danych.
- (38) Dowody uzyskane i zweryfikowane w trakcie dochodzenia potwierdziły zmiany obecnej struktury przedsiębiorstwa wnioskodawcy, które wynikają z połączenia dwóch wcześniejszych niepowiązanych producentów eksportujących i trzeciego podmiotu odpowiedzialnego za sprzedaż i marketing. Połączenie przedsiębiorstw nastąpiło w 2010 r. Charakter tej zmiany uznaje się za trwały, gdyż działalność prowadzoną uprzednio przez wymienione odrębne podmioty istotnie przeniesiono do przedsiębiorstwa wnioskodawcy. Nie stwierdzono przesłanek możliwych zmian w przyszłości.
- (39) W związku z powyższym uznaje się zatem, że w przewidywalnej przyszłości mało prawdopodobna jest zmiana okoliczności, które doprowadziły do wszczęcia niniejszego przeglądu, w sposób, który wpłynąłby na jego ustalenia. Dlatego też stwierdza się, że zmiany są uznane za trwałe i że stosowanie środków na obecnym poziomie nie jest już uzasadnione.
- (40) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komitet Łącznikowy Przemysłu Lin Stalowych Unii Europejskiej (Liaison Committee of EU Wire Rope Industries – EWRIS) argumentował, że operacje wojskowe prowadzone w regionie Ukrainy, w którym znajduje się jeden z dwóch zakładów produkcyjnych wnioskodawcy, nie pozwalają na stwierdzenie, że zmiany przedstawione w motywie 38 mają charakter trwały. W tym względzie należy po pierwsze zauważyć, że wnioski w sprawie trwałego charakteru zmienionych okoliczności w odniesieniu do dumpingu oparto na dwóch elementach zawartych w motywach 37 i 38, z których EWRIS kwestionuje tylko jeden. Po drugie, w toku dochodzenia ustalono, że zakład produkcyjny wnioskodawcy w regionie Doniecka nie działa od lata 2014 r., co ogranicza zdolność produkcyjną wnioskodawcy. Podjęta przez wnioskodawcę decyzja o zamknięciu tego zakładu, uzasadniona względami bezpieczeństwa, nie stoi w sprzeczności z ustaleniem, że połączenie dwóch wcześniejszych producentów SWR obowiązuje od 2010 r. i że stanowi ono trwałą zmianę strukturalną działalności obu spółek. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

### 3. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (41) W świetle wyników niniejszego dochodzenia przeglądowego uznaje się za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego mającą zastosowanie do przywozu produktu objętego przeglądem z Ukrainy przez wprowadzenie mającej zastosowanie do przedsiębiorstwa PJSC „PA” „Stalkanat-Silur” stawki w wysokości 10,5 %.
- (42) Powyższy wniosek nie wpływa na obowiązujące środki ogólnokrajowe.

## 4. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (43) Zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz miały możliwość przedstawienia swoich uwag. Uwagi stron zostały w odpowiednich przypadkach uwzględnione. Ponieważ uwagi te doprowadziły do istotnych zmian we wnioskach Komisji dotyczących marginesu dumpingu, dnia 8 grudnia 2015 r. miało miejsce drugie ujawnienie ustaleń zainteresowanym stronom. Uwagi stron przedstawione po drugim ujawnieniu ustaleń zostały w odpowiednich przypadkach uwzględnione.
- (44) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## Artykuł 1

Art. 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 102/2012 otrzymuje brzmienie:

„3. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego, mającą zastosowanie do ceny netto CIF na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i pochodzącego z Ukrainy, ustala się na następujących poziomach:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
PJSC »PA« »Stalkanat-Silur«	10,5	C052
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	51,8	C999

Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstwa wymienionego w powyższej tabeli uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej zawierającej oświadczenie datowane i podpisane przez pracownika przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska tego pracownika, o następującej treści: »Ja, niżej podpisany (podpisana), poświadczam, że [ilość] stalowych lin i kabli sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w Ukrainie. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą«. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

## Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji  
Jean-Claude JUNCKER  
Przewodniczący